II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2023/706 AL CONSILIULUI

din 30 martie 2023

de modificare a Regulamentului (UE) 2022/1369 în ceea ce privește prelungirea perioadei de reducere a cererii pentru măsurile de reducere a cererii de gaze și consolidarea raportării și a monitorizării punerii în aplicare a acestora

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 122 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2022/1369 al Consiliului ([1]) vizează reducerea voluntară și, dacă este necesar, obligatorie, a cererii de gaze a Uniunii, facilitarea constituirii de stocuri în instalații de înmagazinare a gazelor și asigurarea unei mai bune pregătiri în eventualitatea unor noi perturbări ale aprovizionării. Regulamentul (UE) 2022/1369 a fost adoptat în temeiul articolului 122 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), având în vedere criza iminentă a aprovizionării cu gaze cauzată de invadarea neprovocată și nejustificată a Ucrainei de către Rusia în februarie 2022 și necesitatea ca Uniunea să reacționeze prin măsuri temporare într-un spirit de solidaritate între statele membre.

(2) În temeiul Regulamentului (UE) 2022/1369, statele membre urmau să depună toate eforturile pentru a-și reduce consumul de gaze cu 15 % în perioada 1 august 2022-31 martie 2023. În cazul în care măsurile voluntare de reducere a cererii se dovedeau insuficiente pentru a aborda riscul unui deficit grav de aprovizionare, Consiliul, la propunerea Comisiei, a fost împuternicit să declare o alertă la nivelul Uniunii, ceea ce ar declanșa o obligație de reducere a cererii. În ultimele luni, statele membre au acționat cu diligență și au adoptat măsuri menite să reducă cu 15 % cererea de gaze a fiecăruia dintre ele, într-un spirit de solidaritate. Acest lucru a dus deja la reduceri efective ale cererii de gaze în întreaga Uniune, cu peste 15 % între august 2022 și ianuarie 2023.

(3) Cu toate acestea, persistă dificultăți grave în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu energie. Situația mondială de pe piața gazelor nu s-a îmbunătățit din februarie 2022, iar Uniunea continuă să se bazeze pe anumite volume de gaze provenite din Rusia pentru a-și satisface cererea de gaze în ansamblu, în pofida reducerii cererii realizate în temeiul Regulamentului (UE) 2022/1369. În ultimul an, restricțiile în materie de cerere de energie care i-ar fi putut afecta pe cetățenii Uniunii au fost evitate mulțumită unor măsuri eficace privind reconstituirea stocurilor și reducerea cererii. Cu toate acestea, 11 state membre încă declară un nivel de alertă timpurie, iar un stat membru un nivel de alertă în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]). Prin urmare, întrucât prețurile gazelor rămân excepțional de ridicate, iar situația globală a ofertei nu s-a îmbunătățit din august 2022, când a fost adoptat Regulamentul (UE) 2022/1369, există o nevoie urgentă de a prelungi măsurile care au contribuit la limitarea crizei, în special prin continuarea reducerii cererii. Stoparea măsurilor de reducere a

([1]) Regulamentul (UE) 2022/1369 al Consiliului din 5 august 2022 privind măsuri coordonate de reducere a cererii de gaze (JO L 206, 8.8.2022, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

cererii ar duce la modificări ale situației stabile dar fragile în care Uniunea a ajuns până în prezent și i-ar submina reziliența în răspunsul la evoluțiile viitoare probabile, cum ar fi oprirea completă a importurilor din Rusia. Prin urmare, este extrem de important să se prevină în continuare expunerea Uniunii la o penurie de gaze și la o volatilitate ridicată a prețurilor.

(4) Din cauza scăderii semnificative, în ultimul an, a importurilor de gaze prin gazoducte din Rusia, capacitatea Uniunii de a reconstitui stocurile este în prezent redusă în mod considerabil, inclusiv în comparație cu situația din vara anului 2022. Deși criza energetică a început în 2022, Uniunea a putut importa aproximativ 60 de miliarde de metri cubi de gaze din Rusia pentru a constitui stocuri în instalații de înmagazinare în 2022, inclusiv prin gazoductul NordStream 1. Cu toate acestea, în vara anului 2022, Rusia a întrerupt și, în cele din urmă, a oprit complet aprovizionarea cu gaze prin respectiva conductă, care a fost avariată prin acte de sabotaj în septembrie 2022 într-o asemenea măsură, încât în prezent nu mai poate să transporte gaze și situația va rămâne așa în viitorul apropiat. Având în vedere nivelurile actuale ale importurilor de gaze prin gazoducte, Uniunea nu va primi din Rusia decât maximum 20 de miliarde de metri cubi prin conducte, în cazul în care respectivele importuri nefiabile nu vor fi perturbate în totalitate. Prin urmare, există un risc major ca în Uniune să apară deficite de gaze în iarna 2023-2024.

(5) Aceste dificultăți grave sunt exacerbate de o serie de riscuri suplimentare și de factori noi, printre care se numără o revenire a cererii asiatice de gaze naturale lichefiate (GNL) care reduce disponibilitatea gazelor pe piața mondială a gazelor, condiții meteorologice care, recent, s-au deteriorat și mai mult, afectând astfel stocarea energiei hidroelectrice și producția energiei nucleare din cauza nivelurilor scăzute ale apelor, noi evoluții tehnice care sporesc nivelul de incertitudine în ceea ce privește disponibilitatea producției existente de energie nucleară și care cresc necesitatea recurgerii la producția de energie pe bază de gaze, precum și posibile perturbări suplimentare ale aprovizionării cu gaze, inclusiv o stopare completă a importurilor de gaze din Rusia.

(6) Aceste dificultăți grave, atât persistente, cât și noi, afectează capacitatea Uniunii de a satisface cererea de gaze, în special constituirea stocurilor în instalații subterane de înmagazinare în timp util și în mod eficient pentru iarna 2023-2024, precum și echilibrarea cererii și ofertei în cursul iernii 2023-2024.

(7) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/1369, Comisia a efectuat o reexaminare a regulamentului respectiv, ale cărei rezultate sunt rezumate într-un raport prezentat de Comisie Consiliului. Raportul analizează diferite scenarii, cu și fără o prelungire a eforturilor de reducere a cererii în temeiul Regulamentului (UE) 2022/1369, inclusiv o prelungire de șapte luni în perioada aprilie-octombrie 2023, o prelungire de opt luni în perioada august 2023-martie 2024 și o prelungire de un an în perioada aprilie 2023-martie 2024. Raportul concluzionează că, fără o reducere continuă a cererii, nivelurile de constituire a stocurilor ar atinge doar 69 de miliarde de metri cubi până la sfârșitul lunii octombrie 2023, care este cu mult sub obiectivul de 90 % (89,4 miliarde de metri cubi) pentru 1 noiembrie prevăzut în Regulamentul (UE) 2017/1938, și că stocurile ar fi complet epuizate până în februarie 2024.

(8) În ceea ce privește diferitele scenarii evaluate în raport, în cazul unei prelungiri cu șapte luni în perioada aprilie-octombrie 2023, stocurile din instalațiile de înmagazinare ar fi suficient constituite până la sfârșitul verii 2023 (95 de miliarde de metri cubi până la sfârșitul lunii octombrie 2023, atingând astfel obiectivul de 90 %). Cu toate acestea, întrucât cererea de gaze, chiar și în ierni normale, este de două ori mai mare decât în timpul verii, stocurile din instalațiile de înmagazinare ar fi aproape complet epuizate până la sfârșitul iernii 2023-2024 (9 miliarde de metri cubi până la sfârșitul lunii martie 2024). Acest lucru dă naștere unor îngrijorări extrem de grave în ceea ce privește securitatea aprovizionării și îngreunează foarte mult constituirea stocurilor în instalații de înmagazinare pentru iarna următoare. În cazul unei prelungiri cu opt luni în perioada august 2023-martie 2024, constituirea stocurilor în instalații de înmagazinare ar fi prea lentă, ajungând astfel la doar 80 de miliarde de metri cubi până la sfârșitul lunii octombrie 2023, ceea ce este cu mult sub obiectiv, iar nivelurile de stocare ar scădea sub 30 % până la sfârșitul iernii 2023-2024 (sub 28 de miliarde de metri cubi), ceea ce ar reprezenta motive grave de îngrijorare în materie de securitate a aprovizionării și ar face dificilă constituirea suficientă a stocurilor în instalații de înmagazinare pentru iarna următoare. Numai în cazul unei prelungiri de un an, cu o reducere continuă de 15 % a cererii în perioada aprilie 2023-martie 2024, ar putea nivelurile de stocare să îndeplinească obiectivul de stocare de 90 % stabilit pentru 1 noiembrie 2023 și s-ar putea atinge 89,4 miliarde de metri cubi până la 1 noiembrie 2023, iar statele membre ar putea fi în grafic în ceea ce privește o aprovizionare cu gaze sigură pentru iarna 2023-2024, cu un nivel de stocare de 43 de miliarde de metri cubi la nivelul Uniunii până la sfârșitul lunii martie 2024.

(9) Având în vedere scenariile respective, raportul concluzionează că este necesară o reducere continuă de 15 % a cererii pe o perioadă de 12 luni până la sfârșitul lunii martie 2024, pentru a se garanta că statele membre sunt în măsură să respecte obiectivul de stocare de 90 % prevăzut în Regulamentul (UE) 2017/1938, care este imperativ pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze și pentru a preveni eventualele deficite de aprovizionare în cursul iernii 2023-2024.

(10) Deși statele membre sunt în măsură să decidă ce măsuri sunt mai adecvate pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor de stocare, acest lucru nu poate fi realizat fără măsuri de reducere a cererii. Raportul concluzionează că volumele de gaze existente pe piață nu sunt suficiente pentru a respecta obligația în toate statele membre. Acest lucru înseamnă că nu toate statele membre sunt în măsură, din punct de vedere fizic, să constituie stocuri în instalații de înmagazinare la niveluri adecvate, ceea ce ar putea cauza dificultăți grave în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu gaze până la sfârșitul iernii 2023-2024.

(11) Raportul indică, de asemenea, că în perioada 1 aprilie 2023-31 martie 2024 este necesară o reducere a consumului de gaze proporțională cu cea prevăzută în Regulamentul (UE) 2022/1369. Reducerea prelungită necesară ar corespunde unei reduceri de 15 % pentru perioada 1 aprilie 2023-31 martie 2024, comparativ cu perioada de referință 1 aprilie 2017-31 martie 2022. Prelungirea măsurilor de reducere a cererii, precum și a perioadei de reducere ar oferi, de asemenea, flexibilitate pieței pentru a limita volatilitatea prețurilor gazelor și pentru a preveni creșterile bruște ale prețurilor, precum cele observate în 2022.

(12) Având în vedere echilibrul fragil dintre cerere și ofertă din prezent, chiar și o perturbare moderată a aprovizionării cu gaze poate avea un impact dramatic asupra pieței gazelor și poate cauza prejudicii grave și de lungă durată economiei și cetățenilor Uniunii. Obligația de constituire a stocurilor de gaze se aplică cu excepția cazului în care se declară o situație de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1938. Prin urmare, o perturbare bruscă de 10 % din importurile de gaze prin gazoducte în Uniune fie ar impune măsuri izolate drastice din partea statelor membre pentru ca acestea să își respecte obligația de constituire de stocuri, fie ar conduce la declararea unei situații de urgență la nivel regional sau la nivelul Uniunii , cu excepția cazului în care se continuă reducerea coordonată voluntară a cererii. O astfel de reducere coordonată prelungită a cererii de către toate statele membre, într-un spirit de solidaritate, este esențială pentru reconstituirea capacităților de stocare într-un mod eficient și cu perturbări minime ale pieței, ceea ce este în continuare imperativ pentru securitatea aprovizionării cu gaze în perspectiva iernii 2023-2024.

(13) Prelungirea Regulamentului (UE) 2022/1369 constituie o măsură de urgență ca răspuns la dificultățile grave, atât persistente, cât și noi, din cadrul aprovizionării cu energie, care implică un risc de criză iminentă și necesită adaptarea perioadei de reducere a cererii de gaze atât în vederea prelungirii reducerii voluntare a cererii de gaze, cât și în vederea asigurării posibilității de a se declara o alertă la nivelul Uniunii și de a se declanșa reducerea obligatorie corespunzătoare a cererii de gaze ulterior lunii martie 2023.

(14) Criza actuală expune întreaga Uniune riscului de a fi confruntată cu o penurie de energie și cu prețuri ridicate la energie. Întrucât Uniunea este o piață unică, penuria de gaze într-un stat membru ar avea consecințe grave în toate celelalte state membre, din cauza deficitului fizic de aprovizionare cu gaze, a volatilității prețurilor sau a perturbării lanțurilor industriale ca urmare a unor posibile restricționări ale unor industrii specifice dintr-un stat membru. În plus, în spiritul solidarității, prin reducerea cererii lor, toate statele membre pot contribui la reducerea în continuare a riscului de penurie de energie și pot limita volatilitatea prețurilor gazelor. Impactul pozitiv al acestui spirit de solidaritate a crescut considerabil în ultimul an prin dezvoltarea de noi capacități de interconectare către est și de capacități suplimentare de import de GNL, care conectează mai bine statele membre la instalații de regazeificare a GNL, fie fizic sau virtual. Prin urmare, o acțiune coordonată continuă, prin măsuri luate la nivelul Uniunii în vederea reducerii cererii, ar urma să aducă beneficii tuturor statelor membre prin scăderea riscului unui impact mai substanțial asupra economiilor lor.

(15) Necesitatea de a acționa este urgentă, deoarece sezonul de constituire a stocurilor în instalații de înmagazinare a gazelor începe în aprilie. Având în vedere dificultățile grave, atât persistente, cât și noi, descrise mai sus, neprelungirea la timp a reducerii coordonate a cererii înainte de constituirea stocurilor în instalații de înmagazinare ar avea efecte imediate asupra traiectoriilor de constituire a stocurilor în instalații de înmagazinare**,** asupra condițiilor de piață care afectează securitatea aprovizionării și asupra volatilității prețurilor.

(16) În conformitate cu articolul 122 alineatul (1) din TFUE, Consiliul, la propunerea Comisiei, este abilitat, în spiritul solidarității dintre statele membre, să adopte măsuri corespunzătoare situației economice, în special în cazul în care apar dificultăți grave în aprovizionarea cu anumite produse, în special în domeniul energiei. Având în vedere considerațiile de mai sus, criza actuală a aprovizionării cu gaze, un produs energetic, constituie o astfel de situație. Prin urmare, este nevoie de o prelungire temporară a Regulamentului (UE) 2022/1369, precum și de modificări specifice ale acestuia, pentru a se răspunde situației actuale într-un spirit de solidaritate între statele membre. Prin urmare, se justifică alegerea articolului 122 alineatul (1) din TFUE drept temei juridic pentru prezentul regulament.

(17) Dispozițiile Regulamentului (UE) 2022/1369 care recunosc circumstanțele naționale specifice în cazul unei reduceri obligatorii a cererii declanșate de o alertă la nivelul Uniunii continuă să se aplice. Statele membre au în continuare posibilitatea de a limita temporar reducerea obligatorie a cererii în cazul în care un stat membru se confruntă cu o criză de energie electrică, astfel cum se menționează în Regulamentul (UE) 2019/941 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Un astfel de scenariu poate include o limitare proporțională cu o creștere semnificativă a utilizării gazelor pentru producerea de energie electrică, necesară pentru a se exporta semnificativ mai multă energie electrică către un stat membru învecinat, din cauza unor circumstanțe excepționale, cum ar fi disponibilitatea scăzută a energiei hidroelectrice sau a celei nucleare în statul membru în cauză ori în statul membru învecinat către care se exportă semnificativ mai multă energie electrică. Limitarea respectivă nu ar trebui să depășească volumul de gaze corespunzător exporturilor suplimentare menționate anterior. Statele membre ar trebui să ia în considerare limitarea respectivă atunci când raportează defalcarea consumului lor de gaze pe sectoare.

(18) Statele membre care introduc măsuri semnificative de decarbonizare prin trecerea de la cărbune la gaz în sistemul centralizat de termoficare ar trebui să poată deduce respectivele volume de gaze din obligația lor de reducere a cererii, cu condiția ca respectivele volume de gaze să poată fi atribuite direct trecerii de la cărbune la gaz.

(19) Statele membre ar trebui să raporteze consumul lor de gaze Comisiei cel puțin o dată la două luni, prin intermediul Eurostat, nu mai târziu de data de 15 a lunii următoare. Pentru a furniza cifre actualizate, statele membre sunt încurajate să raporteze în fiecare lună consumul lor de gaze pentru a evalua reducerea cererii realizată. În cazul în care se declară o alertă la nivelul Uniunii, raportarea ar trebui să se efectueze lunar. Pentru a direcționa mai bine măsurile de reducere a cererii și de îmbunătățire a monitorizării consumului de gaze, statele membre sunt încurajate să includă în raportările lor o defalcare a consumului de gaze pe sectoare, inclusiv consumul de gaze pentru producția de energie electrică și termică, consumul de gaze în industrie și consumul de gaze în gospodării și servicii, în conformitate cu definițiile și convențiile statistice stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]).

(20) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/1369, Comisia trebuie să efectueze o reexaminare, pe baza concluziilor căreia Comisia are dreptul să propună o prelungire a perioadei de aplicare a regulamentului menționat. Pentru a avea în vedere alte prelungiri ale perioadei de aplicare a Regulamentului (UE) 2022/1369, ar trebui să fie stabilită o nouă dată de reexaminare la 1 martie 2024.

(21) Măsurile prelungite și modificate de reducere a cererii ar trebui să fie temporare și să rămână în vigoare până la sfârșitul iernii 2023-2024. Pe baza noii reexaminări, care urmează să fie efectuată până la 1 martie 2024, Comisia ar trebui, după caz, să poată propune prelungirea perioadei de aplicare a acestora.

(22) Prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la 1 aprilie 2023 pentru a se asigura o reducere continuă de 15 % a cererii într-o perioadă de 12 luni, de la 1 aprilie 2023 până la 31 martie 2024, și pentru a li se permite operatorilor economici, statelor membre și Comisiei să ia măsurile necesare pentru atingerea acestui obiectiv.

([3]) Regulamentul (UE) 2019/941 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind pregătirea pentru riscuri în sectorul energiei electrice și de abrogare a Directivei 2005/89/CE (JO L 158, 14.6.2019, p. 1).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

(23) Întrucât obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

(24) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2022/1369 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări ale Regulamentului (UE) 2022/1369

Regulamentul (UE) 2022/1369 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctele 5 și 6 se înlocuiesc cu următorul text:

„5. «consum de referință de gaze» înseamnă volumul consumului mediu de gaze al unui stat membru în cursul perioadei de referință; pentru statele membre în care consumul de gaze a crescut cu cel puțin 8 % în perioada 1 aprilie 2021-31 martie 2022 în comparație cu consumul mediu de gaze din perioada de referință, «consumul de referință de gaze» înseamnă doar volumul consumului de gaze în perioada 1 aprilie 2021-31 martie 2022;

6. «perioadă de referință» înseamnă perioada cuprinsă între 1 aprilie 2017 și 31 martie 2022;".

2. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„*Articolul 3*

Reducerea voluntară a cererii

Statele membre depun toate eforturile pentru a-și reduce consumul de gaze în perioada 1 aprilie 2023-31 martie 2024 cu cel puțin 15 % comparativ cu consumul lor mediu de gaze înregistrat în perioada 1 aprilie 2017-31 martie 2022 (denumită în continuare «reducere voluntară a cererii»). Articolele 6, 7 și 8 se aplică respectivelor măsuri de reducere voluntară a cererii."

3. La articolul 5, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În scopul reducerii obligatorii a cererii, atât timp cât este declarată alerta la nivelul Uniunii, consumul de gaze în fiecare stat membru în perioada 1 aprilie 2023-31 martie 2024 (denumită în continuare «perioada de reducere») trebuie să fie cu 15 % mai mic în raport cu consumul de referință de gaze. Orice reducere a cererii realizată de statele membre în cursul perioadei anterioare declarării alertei la nivelul Uniunii este luată în considerare în scopul reducerii obligatorii a cererii."

4. La articolul 5, se adaugă următorul alineat:

„(6a) Un stat membru poate ajusta consumul de gaze de referință utilizat pentru calcularea obiectivului de reducere obligatorie a cererii în temeiul alineatului (2) în funcție de volumul creșterii consumului de gaze care rezultă din trecerea de la utilizarea cărbunelui la utilizarea gazului pentru sistemul centralizat de termoficare dacă această creștere este de cel puțin 8 % în perioada 1 august 2023-31 martie 2024 în comparație cu consumul mediu de gaze din perioada de referință și în măsura în care această creștere poate fi atribuită direct trecerii menționate."

5. La articolul 8, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru monitorizează punerea în aplicare a măsurilor de reducere a cererii pe teritoriul acestuia. Statele membre raportează Comisiei cu privire la consumul lor de gaze (în terajouli, TJ) cel puțin o dată la două luni și nu mai târziu de data de 15 a lunii următoare. În cazul în care se declară o alertă la nivelul Uniunii în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), raportarea se efectuează lunar.

Statele membre pot include în rapoartele lor o defalcare a consumului de gaze pe sectoare, inclusiv a consumului de gaze pentru următoarele sectoare:

(a) consumul de gaze pentru producția de energie electrică și termică;

(b) consumul de gaze în industrie;

(c) consumul de gaze în gospodării și servicii.

În sensul prezentului alineat, se aplică definițiile și convențiile statistice stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

GCG asistă Comisia în ceea ce privește monitorizarea reducerii voluntare și a celei obligatorii a cererii.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).”

6. La articolul 9, data „1 mai 2023” se înlocuiește cu „1 martie 2024”.

7. La articolul 10, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se aplică până la 31 martie 2024.”

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 aprilie 2023.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 30 martie 2023.

Pentru Consiliu
Președintele
J. ROSWALL